

[Lissa Mathiasen]

og ofte ikke særlig egnet bolig, netop incitamentet til at flytte ind i f.eks. en ny ældrebolig, i og med at der overhovedet ikke bliver skåret i boligstøtten. Det er netop det boligpolitiske incitament, som vi har ønsket, og samtidig har vi også fået den sociale afbalancering, som har været meget væsentlig for Socialdemokratiet, og som ikke var med i regeringens oprindelige udspil i forbindelse med finanslovsforslaget.

Her har vi sikret den sociale balance, her har vi sikret, at hvis en pensionist ønsker at bo i en velegnet bolig, bliver der ikke rørt ved boligstøtten.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil sandelig ikke påstå, at der ikke er noget incitament til at flytte fra større boliger, når dette forslag er gennemført, men jeg vil i høj grad påstå, at det er svært at finde noget sted at flytte hen med de nuværende boligforhold, og at det problem skærpes, når nedskæringen – den nedskæring, som fru Lissa Mathiasen betegnede som en stor sejr – når nedskæringen på 1.000 enheder i det almenyttige byggeri bliver gennemført med Socialdemokratiets stemmer. Den sammenhæng er der i tingene.

Og så må jeg vel også sige, at efter at have hørt fru Lissa Mathiasens tale fortryder jeg måske en lille smule nogle af de ting, jeg sagde før. Det er måske synd at provokere Socialdemokratiet til ligefrem åbenlyst at støtte dette her besynderlige stykke finanslovværk, som ikke har meget med socialdemokratisk boligpolitik at gøre.

Kirsten Jacobsen (FP):

Lad mig begynde med det positive. Forslaget bygger efter Fremskridtspartiets opfattelse på nogle rigtige og saglige kriterier. Vi synes, at når man giver boligstøtte, skal man tage udgangspunkt i, at boligen har en rimelig størrelse i forhold til antallet af familiemedlemmer. Det lægger forslaget op til, og det synes vi er rigtigt.

Men jeg er nødt til at sige, at der også er ting ved forslaget, som vi synes mindre godt om. Hvis forslaget kun havde omfattet § 2, der siger, at boligstøtten til alle, som søger efter den 1. januar 1993, skal beregnes efter disse nye og lavere arealkrav, havde vi syntes, det var rimeligt. Man havde givet folk en rimelig periode til at indstille sig på, at sådan forholdt det sig.

Men hvis vi ser på § 1, som siger, at nedskæringen af støtten til de overskydende kvadratmeter skal træde i kraft allerede fra den 1. januar 1992, er vi ikke enige. Vi synes, det er urimeligt, at pensionister, som er fyldt 75 eller 80 år og måske har boet i samme lejlighed i 40 år, skal tvinges til at flytte eller få et kraftigt fald i deres disponible indkomst på denne måde. Det er en forholdsvis kort tidshorisont, der er tale om, hvis man lod den gruppe blive boende med den nuværende støtte i den tid, de har tilbage her på Jorden, og så lovgav man heller ikke med tilbagevirkende kraft, som man i realiteten gør med forslaget her.

I modsætning til fru Lissa Mathiasen mener jeg ikke, at der er nogen social balance i at tvinge den gruppe ældre mennesker over i en 65 m² stor ældrebolig. Man skal altså gøre sig klart, at mange af dem ikke engang er hverken fysisk eller psykisk i stand til at klare en flytning, og derfor synes vi, at det er menneskeligt forkert at behandle den gruppe ældre så drastisk.

Og må jeg så sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg kunne jo også stå og gøre mig lystig over de taler, fru Lissa Mathiasen holdt heroppefra, da Fremskridtspartiet havde indgået finanslovsforlig i 1989, hvor man havde lavet nedskæringer for pensionisterne på 45 kr. om måneden. Der var ikke grænser for, hvad Socialdemokratiet kaldte det, man talte om umenneskelige, asociale nedskæringer, men her går Socialdemokratiet med på 2.000 kr. pr. år. Set i relation til det lille skridt, vi tog i 1989, er der jo unægtelig en forskel. Det er jo en kendsgerning, at en pensionist kan miste op til 2.000 kr. pr. år allerede fra den 1. januar 1992, og det er også en kendsgerning, at pensionisternes boligstøtte reduceres med 650 mio. kr. over 4 år.

Fremskridtspartiet vil stille et ændringsforslag, som går ud på, at forslaget kun skal være gældende for nye ansøgninger efter den 1. januar 1993, når det gælder pensionister, og hvis det ændringsforslag kan blive vedtaget, så vi kan få fjernet den urimelighed, kan vi støtte forslaget, som vi i øvrigt synes er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det glæder mig faktisk, at fru Kirsten Jacobsen selv inddrager den diskussion, der var for ganske få år siden om beskæring af boligstøt-